

Η Ιερά Μητρόπολη Αρούσας στηρίζει το Δημοτικό Σχολείο Ιμπόγκο στην Ιρίνγκα της Τανζανίας

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Μια ξεχωριστή εκπαιδευτική δράση πραγματοποιήθηκε στο δημοτικό σχολείο του χωριού Ιμπόγκο, στην περιοχή Ιρίνγκα της Κεντρικής Τανζανίας. Ιερείς της Ιεράς Μητροπόλεως Αρούσας και μοναχές της Ιεράς Μονής Αρχαγγέλου Μιχαήλ Κινταμάλι επισκέφθηκαν το σχολείο και μοίρασαν σχολικές τσάντες, τετράδια και γραφική ύλη στους μαθητές.

Η ανταπόκριση της τοπικής κοινότητας ήταν συγκινητική. Παρόντες ήταν ο διευθυντής, οι δάσκαλοι, ο αντιπρόεδρος του χωριού και οι γονείς των παιδιών. Πολλοί γονείς προσήλθαν αυθόρμητα, απλώς και μόνο επειδή άκουσαν ότι «θα έρθουν οι Ορθόδοξοι», δείχνοντας τον βαθύ σεβασμό και την εμπιστοσύνη που έχει καλλιεργηθεί μέσα από το έργο της Εκκλησίας.

Η παρουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στα σχολεία και στις ζωές των παιδιών έχει

αρχίσει να αποτελεί σημείο αναφοράς – μια σταθερή πηγή φωτός και ελπίδας σε μια πραγματικότητα γεμάτη δυσκολίες.

Η προσφορά των σχολικών ειδών που μοιράστηκαν στους μικρούς μαθητές έγινε δυνατή χάρη στη γενναιοδωρία της οικογένειας του κ. Νικολάου Αμανατίδη και των νεαρών μαθητών Ευάγγελου και Μάριου Παρτσενίδη από την Αυστραλία. Ο Θεός να ευλογεί την οικογένεια του κ. Αμανατίδη και τα έργα του και να χαρίζει σοφία και πρόοδο στους μικρούς Ευάγγελο και Μάριο. Η αγάπη τους διέσχισε χιλιάδες χιλιόμετρα για να φτάσει στα χέρια παιδιών που έχουν τόση ανάγκη – κι όμως, δεν τους γνώρισαν ποτέ. Αυτή είναι η δύναμη της πίστης και της έμπρακτης αγάπης.

Όμως, πίσω από τα παιδικά χαμόγελα, υπάρχει μια σκληρή και επώδυνη καθημερινότητα. Το σχολείο του Ιμπόγκο στερείται των βασικών υποδομών. Οι πρώτες δύο τάξεις του δημοτικού, Α΄ και Β΄, συστεγάζονται σε μία και μόνη αίθουσα, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την εκπαιδευτική διαδικασία. Η Πέμπτη τάξη δεν έχει ούτε πόρτες, ούτε παράθυρα. Δεν υπάρχει αίθουσα καθηγητών. Ο χώρος που χρησιμοποιείται ως αποθήκη έχει μετατραπεί πρόχειρα σε γραφείο

διδασκόντων, αλλά και εκεί συγκεντρώνονται τρόφιμα και άλλα υλικά, καθώς δεν υπάρχουν άλλες υποδομές.

Οι δάσκαλοι μετέφεραν προφορικά στους ιερείς και τις μοναχές, αλλά και γραπτώς προς τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Αρούσας κ. Αγαθόνικο, την κατάσταση που επικρατεί στο σχολείο και τις ελλείψεις που δυσχεραίνουν την καθημερινότητα των παιδιών.

“Τα παιδιά είναι το μέλλον”

Μέσα σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, τα παιδιά δεν παραιτούνται. Αντίθετα, προσπαθούν. Ονειρεύονται. Αγωνίζονται για να μορφωθούν. Και μέσα στα μάτια τους καθρεφτίζεται η ελπίδα όχι μόνο μιας τάξης ή ενός σχολείου, αλλά ολόκληρης της περιοχής. Κάθε βοήθεια που φτάνει στα χέρια τους – όπως οι σχολικές τσάντες, τα τετράδια και τα μολύβια που κρατούν τώρα με περηφάνια – γίνεται φλόγα αναμμένη σε έναν τόπο όπου η έλλειψη είναι καθημερινότητα.

Η παρουσία της Ορθόδοξης Εκκλησίας στα σχολεία είναι ζωντανή μαρτυρία αγάπης. Είναι η φωνή του Ευαγγελίου μέσα από την πράξη. Είναι μια ήσυχη, και συνάμα ηχηρή απάντηση στις ανάγκες των ανθρώπων. Οι μαθητές νιώθουν ότι δεν είναι μόνοι. Οι δάσκαλοι βρίσκουν κουράγιο. Οι γονείς νιώθουν πως κάποιος ακούει τον πόνο τους.

Η Ιεραποστολική Στέγη αναφέρει: *“Ας μη ξεχάσουμε ποτέ: Κάθε παιδί που μορφώνεται, είναι ένα φως στον κόσμο. Και κάθε φως που ανάβει στην Τανζανία, είναι καρπός αγάπης της δικής σας αγάπης*

